

ninger, jeg i Øjeblikket har at gøre, idet jeg saa kun vil udtale, at vi i øvrigt forbeholde os vor Stilling til Sagen efter dens videre Gang gennem Tinget.

Birek: Da dette Lovforslag i Fjor ved 3die Behandling blev oversendt fra dette Ting til Landstinget, tillod jeg mig at stemme imod Lovforslagets Overgang. Uanset selve Lovforslagets Princip maatte jeg stemme imod det, al den Stund jeg mener, at det er vor Pligt at stemme mod et Forslag, der formelt var saa daarligt affattet, som det var. Efter mit Skøn vilde jeg ikke have kunnet forsvare mod bedre Vidende at stemme for et Forslag, som Regeringen virkelig ikke kunde administrere med. Denne Anke er imidlertid nu bortfalden efter Landstingets meget kyndige Behandling, og jeg vilde gerne have Lov til at udtale min Anerkendelse af Landstingsudvalgets mønstergyldige Betynkning. Den er saa klar og saa gennemtænkt, at jeg tror, at den kan være Mønster for alle andre Rigsdagsbetynkninger, og for saa vidt altsaa denne Anke er bortfalden, vil der ikke længer for mit Vedkommende være formelle Grunde til at stemme mod Forslaget. Jeg tror, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der talte i Gaar, i hvert Fald vil indrømme, at med Forslaget, som det nu er, lader der sig administrere, og at det er et godt og gennemtænkt Forslag. Imidlertid udøste han i Gaar sin Vredes Skaaler over Landstinget, som han fandt saare reaktionært, idet han erklærede, at det havde taget alle de reaktionære Bestemmelser og havde ladet de fleste af de humane gaa ud. Jeg tror, at det ærede Medlem her er i Strid med det faktiske Forhold, idet det kun er lidt, som Landstinget har ladet gaa ud, medens det har taget de fleste af de saakaldte humane Bestemmelser med, og ærede Medlemmer maa jo erindre, at Landstingets Holdning i denne Sag faktisk har givet Stødet til, at Justitsministeren endelig har fremlagt Børneloven. Angaaende de reaktionære Forholdsregler, som Landstinget har indført, maa jeg sige, at det faktisk har lempet Prygleparagraffen, og der, hvor det har holdt igen, har det efter min Mening gjort det med god Grund.

Der er imidlertid et Punkt, hvor jeg vil have Lov til at tage Forbehold lige overfor Landstinget, det er med Hensyn til de mindre Ejendomsforbrydelser. Jeg mener, det er fuldt ud forsvarligt netop ved en Lov, der gives paa Forsøg — naar

vi nu en Gang ere komne ind paa den mærkelige Lovskik med Forsøgslove —, at prøve paa at mildne Bestemmelserne for de helt smaa Ejendomsforbrydelser, saa at Straffen for den forbryderiske Hensigt og den Fare, det er for Samfundet, komme i et mere rimeligt Forhold til hinanden, end det nu er Tilfældet, og det skulde glæde mig, hvis det skulde lykkes Folketinget at finde en Form for den opgivne Tanke om Formildelse af Straffen for de smaa Ejendomsforbrydelser, som Landstinget kunde modtage.

Der er dernæst et andet Punkt, hvor jeg antager, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds vil finde Forslaget reaktionært, det er, at de betinget benaadede ikke bevare deres Borgerret. Jeg billiger ganske Landstingets Holdning i dette Spørgsmaal. Dels er der den Omstændighed, at de Folk, som kun ere betinget benaadede, ere ikke fuldt benaadede. Det eneste, der er sket, er, at den materielle Del af Straffen er udsat paa Betingelser, men at selve Straffen først falder endelig bort i det Øjeblik, det viser sig, at Forudsætningerne for den betingede Benaadning ere skete Fyldest, at Manden virkelig arter sig godt; før dette er Tilfældet, er det heller ikke en Gang nødvendigt at give Manden den fulde Æresoprejsning, idet man der hvert Øjeblik kan risikere, at hele den gamle Straf kommer til at vaagne igen paa Grund af en senere Forseelse. Der er altsaa dels denne Grund, dels ogsaa Hensynet til selve Grundloven, der jo indirekte giver en ganske bestemt Definition af Borgerretten, for saa vidt som den definerer Borgerrettens ypperste Blomst Valgretten. Den, der er dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling, mister jo Valgretten, og det ærede Medlem kan ikke benægte, at den betinget benaadede . . . (*Borgbjerg:* Det er ikke betinget Benaadning, hvorom her er Tale, men betingede Domme). Undskyld, at jeg sagde fejl, jeg mener, at den betinget dømte er bleven dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling. (Afbrydelse af *Sveistrup*). Forslaget forudsætter fuld Borgerret, og for at finde, hvad der er fuld Borgerret, er jeg tvungen til at henvende mig paa det Sted, hvor man har en Definition paa Borgerretten i dens fulde, yderste Udformning: Grundloven. Der er Landstingets Stilling den, der er nævnt, og derfor anser jeg det for meget rigtigt, at Landstinget ikke er gaaet ind paa at lade den betingede Dom medføre, at den dømte beholder de fulde